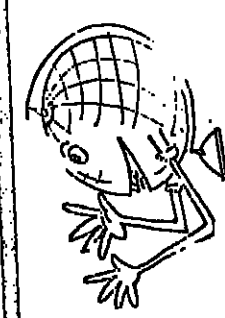

מלך ה-10

שמידה מעולה

התכשיטן והתלמידי גליל ליינו מצא דרך מקורית להתייבב על גביהם שהיו מצויים לסרץ לפעמים לחצות. הוא רכש לעצמו מנג'יות קוף צעיר, וגידלו. הקוף שוחח בלילות בחנות הנעולה, וכבר מקטיים כבוע מנגבים שניסו את שאלות חלון הראווה לקחת עינם של.

התכשיטן והתלמידי גליל ליינו מצא דרך מקורית להתייבב על גביהם שהיו מצויים לסרץ לפעמים לחצות.

תפשו את הרוצח

מודעה זו התפרסמה בעיתון מערב-גרמני:

3000,- DM Belohnung

Hundemörder gesucht!

Am Mittwoch, dem 24. Juli 1974, zwisch. 10 und 10.10 Uhr hat jemand meinen Schäferhund, ca. 2 Meter an der Grenze meines Grundstückes in Delfingen, Am Engelwäldchen 33 und 35, ein Stück meines verheirateten Elektriker zugeworfen, welches verheiratet mit E. 6053. Wer mit diesem Mörder nunmehr kann, erhält obige Belohnung. Alle Angaben werden vertraulich behandelt.

3,000 מארק פרס מחפשים את רוצח הכלבים

ביום ד', 24 ביולי 1974, בין השעות 10-10:10, חשף מארדווא נחש בסר מורעל לעבר כלב חרועים שלי במרחק של כשני מטרים מגבול החלק שלי. כל חיכל לחודע לי את שמו של הרוצח וכתב בפרס חניל. כל אינפורמציה ותשעור בטרודות.

ושוב החיפושיות

החיפושיות עוד חיות וקיימות, אם כי כל אחת בפנדר, וכבר אפשר לראותן מוצגות בצבעים טבעיים על קרשי התיאטרון בלוג' דון. במחזה "הילד פול, בורג' רינגו - ופרטי" ברט הוא החיפושית החמישית, בתור שניגן עם הקבוצה בתחילת דרכה אבל עוב אותה, חררי הוא משמש כמספר במקומו החדש.

החיפושיות בהצגה - את גורג' מולס פילופ גינף, את רינגו אנטוני שר, את פול טרבור איבר ואת ג'ון - ברנד חיל.

אחצו דגים

ססיל הוא דג חב ורגש מאוד וחובב נקיין, כפי הראה. כל ערב הוא מצא-צח - בעזרת חנ' רון בארי מלונדון, בעלת האקוואריום שבו הוא מתגורר - לא את שיניו, כמובן, כי לדגי חב, כדוע, אין שיניים כלל, אלא את קש-קשיו.

חדשות טובות

בזכר טיימס שבברודוויי (ניו-יורק) מופיעות כל העת חדשות בצורת כתו-בת-גורות שרצה לרוחבו של בניין ה-"טיימס" חישן.

מעתה, כך מבשרים לנו, יורסמו שם רק חדשות טובות! כך, על כל פנים, מבטיח אלכס פאר-ק, ששכר את מיתקן חדשות-האור, האומר שחדשות רעות נמאסו. עליו, והוא לא ישרד עוד בעתיד.

החיפושיות ה"אמיתיות" שצולמו בשיא הצלחתם בשנת 1963.

שנה טובה

חולת

שבועון
על
התעשייה

המערכה והמנוחל: בית, על הכי-
ס, רח' בן-אביגדור 8, תל-א-י.
ממע למכתבים, תשובות וחצרות:
יירות, שם ועולי, תל-א-י.

2 עמי
 3 עמי
 4 עמי
 5 עמי
 6 עמי
 7 עמי
 8 עמי
 9 עמי
 10 עמי
 11 עמי
 12 עמי
 13 עמי
 14-15 עמי
 16-17 עמי
 18-19 עמי
 20-21 עמי
 22 עמי
 23 עמי
 24 עמי
 25 עמי
 26 עמי
 27 עמי

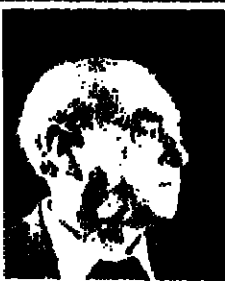
פילם : יוסי קאנץ

לספור את השנה שהיתה — זו משימה אפשרית, אך בשביל
לתתה גם משמעות, דרושה ריפעה של ספרהיסטוריה. דומה
פחות המאמץ על השלג והלם המאורות. כובד
משקל של כל אחד מהם, איז כדוגמתם בעבר הקרוב וכל-שכן
עבר רחוק יותר. הדומה לתפוצה של מלחמה סוסטליה, גלובאליזציה
לחזור למלות את "ראשי-הפרקים" של התרחשויות — ספק אם
יש בו טעם וצורך. לא האם שמורים הישב כבורגנו הטיי. הבה
נסתכל בקצות ה"הוסיים" ההדוקים ממסכת השנה של תומה
המלה לנחה. להמר, לקרוא, לקנות — לאו וליכו הוסיים. לעת איוה
ארג ישחלו מאכן ואחר.

[illegible]

בכול — טקנות מחיית, צורת מחיית, עורלת לב, גיבורי העולם והאנציה;
פומפידו, מחשבת גרמנית בנפוצות מימיו ובכתיבתו פמפדו למקובל ופמפדו;
דום מיטקו, יאסר עראפאת, חביב של צעורת האפליה, פיסטול חסלן; קולונלית
של יוון, בריטית ושוח, ספיר אנגלי, אדן פרון, אל קומדיה ולא סראג-קומדיה;
סראג-ספיר א, שטען, להבדיל, גם ספיר אדורד א ייגדל חת
גיבור זן, אלהי האלם הבודות — אלא שגבורת-אלה לא איננה עלות
לז בדמם, בחייו ובחלשת משפחה הסוציאליסטית-קומדיאנית-הומאני.
שלום אשר כות, על ידית-פולחן כל, עם „נשנות עולות“ אלה, עם גניעים
גללים ובתחרים כאלה — הוא שלום לחור, דחוק, מ פוס, כסס בינו לבינו השוכן.
ואנחנו כמעט מבוזבז על ותרומה לחור, בנקודות התורפות של חסד.

על סף תשל"ד, ומעבר לסף ואילך, נבטח בטוב ונדבק בחזון
ונמל ביישוב-הדעת, במסיפות ובאימוץ כאחד, לחסות
מותר של כל אויבינו ומסייעיהם.

[illegible][illegible][illegible]

תעשייה אווירית!

אווירית!

מעשייה אווירית!

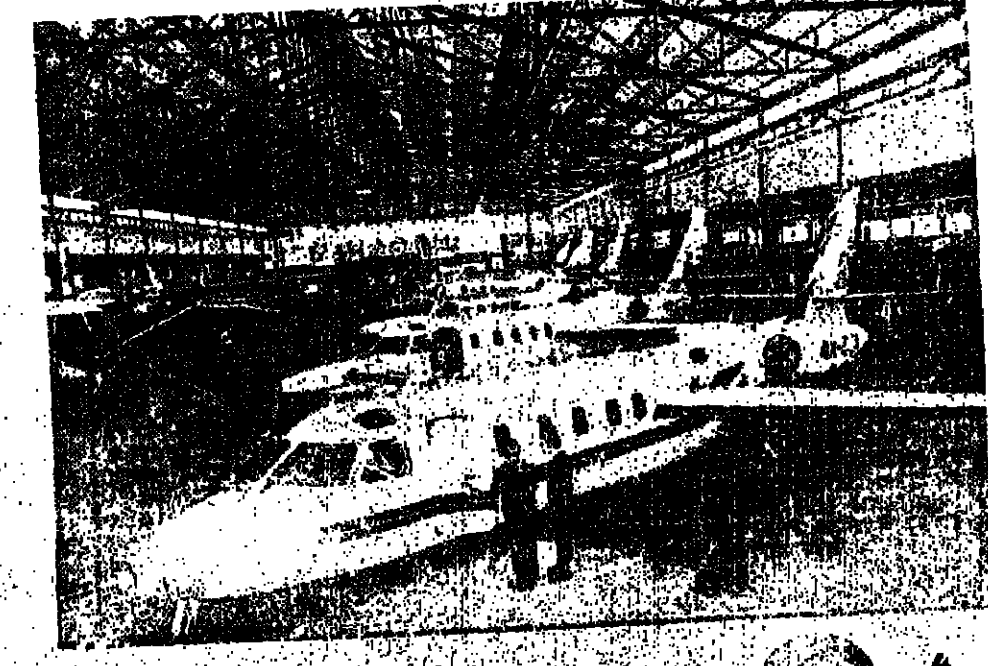
מאת ברוך לוי
ועמיתו שפיידא

מטוס הערבה שחינו מיתוח עצמי ישראלי, ייחודו בחומרתו במסלול קצר.

- ★ המאבק הפרטנאלי מנותק מהשגות על הקונצפציה
- ★ משוחרר חיל האוויר יכנס לתעשייה האווירית בזכות כישוריהם בלבד
- ★ התעשייה האווירית חייבת לאזן תעסוקת עובדיה - בייצור אזרחי
- ★ לפיתוח עצמאי יש מחיר, אולם מוקמת תשתית ליצי שלום

חטיל "גבריאלי", פרי ייצור האגף הצבאי שבתעשייה האווירית, בעת שיגורו ממסמית מטוס ה"רוסטווינד", שנקרא קודם-לכן קומודור ג'ט, חינו מיתוח אמריקני עם שיפורים ישראליים. האם שינוי שמו ישנה גם את המול?

שתי ועדות בדרג בכיר עסקו לאחרונה בבחינת שני אספקטים בעלי חשיבות ממדרגה ראשונה לקיומה של התעשייה האווירית בישראל. אחת - נקראת, ועדת כוכבי, שטיפלה במבנה הארגוני-תפעולי של תא"י (תעשייה אווירית ישראל). הוקמה בחימת משרד הבטחון, בעקבות דיון משותף של שר-הבטחון, האוצר והמסחר-תעשייה, אשר להם נגיעה ישירה לנושא. ועדת כוכבי עדיין לא איבשה מסקנותיה. אולם מתוך הידוע כיום לראשי תא"י לא תשונה המלצותיה אופי רבולוציוני, מיטור של דבר, נמצאת כנראה תא"י יעילה, ובניית סטורקטור ראלית - בהתאם לצרכיה.

הדמויות שברקע המשבר

הערכתם של אלפי העובדים, ועל כל הדרגים, כאחד היו השקפות לפטורים המוניים - הניצבים האיש ולא נתן יד לכך. די לו לאל שווייזר בביצועו הנוכחי של עסקת כנס, רכישת המאוננים לשימוש, מכירתם ויצואם של מטוסי "ערבה", והוסטווינד, עתונות מסוימת תקפה אותו בשל אי מתן יד לפטורים אולם במרוצת הזמן נחביר שיקוליו היו נכונים, הפעל נתן תעסוקה ואף הרווחה.

מאידך אין להתעלם מהגורמים התעשיית בליטח מיליונים; יש הסוברים כי כצורה כזו אבטלה סבירה וכן קרה בה חריגים שהתפרסמו עם כל זאת יד לזכור כי לפענו, ממלכתי בת 14 אלף עובדים ומהווה כספי העולה על מיליארד לירות. מלאכת הניהול בכל שותיה מיועלת, מטעם הדברים שתואר פירצה קשה לסושתה. אל שווייזר נודע לעובדה כי כניסתו של מטי הוד בחפזי של ידיר הנהלים תורידו למספר ימים בסולם התפקודי. הוא ניסב לחבר את מיטו, בחקופת כחונתו כמפקד חיל-האוויר ולאחר-כך כחבר-כרעצת-הנהלים. גישתו ה"הגורית" ופסחו המהוססת - שסע אם תסתלב בסגנונו של אל שווייזר שגדל והונך באווירה אחת, מקורביו של שווייזר מדגישים כי מנו וגומר עם אל שווייזר שלא להיכניס כדוריו את גורל הפעל "שכה עכל בביצור" ואם יאולל - לא יהיה כנס כפרייה.

אשר בייזוס

אשר בייזוס הוא האיש שספר שניים בתעשייה האווירית, לפינוי איט ארגון, בעל כושר ורעיונות קצת עם נציגות העובדים, השניים ניהלו מאבקים נמרצים כאן ימיה הראשונים של התעשייה האווירית וההחלטה של הראשון תכני כנראה לספקות כצדו של אשר.

מוטי הוד

מוטי אדר כי אצלו בחיל-האוויר, כל טוראי בדרגה ב' או ב' בסוגל לעשות את כלמכתם של אנשי התעשייה האווירית וביתר כסדרו! הוא הבחיר בראש הנהלת התעשייה האווירית כי בדעתו לבצע שינויים כרוחיקי לכת, בחיזוק חבר כרעצת-הנהלים, הוא לא חשך שבטו ובקורתו מתענות שליליות שמד שסע נתגלה. באחת הפגישות עם המנכ"ל נלה דעתו כי יש, להעדיף רבים מחפשי עמדות הפחתה בפעל, כרעצת על יד המנכ"ל אם גם אליו כמותים הדברים - הריב, כי המנכ"ל נראה עייף למדי, וטוב ידעה אם ינוח בצמלה. ברור כי הורשת דם חדש לא תוסי לתעשייה האווירית נראה כי ההחלטה לגבי מוטי הוד כבר נעלה -

אל שווייזר

זהו אדם מכשר המבצע מלאכתו בצינוק ללא דוקרי מוסמכת ובכשרון רב. בשנות כחונתו - מאז חיוסדה של התעשייה האווירית - רכש האיש את מי הם האנשים סביבם נטוש הרויכות?

שוצמה צבאית, וכחון זה אין מביאים כראיות שיקולים כלכליים. אולם כדי לצנן ביקורת כפרוטורציות תכונות יש להעשים, כי כלל היקפי העבודה תאורית בה, אעפ"י עולה על 15% אצילו יימנאו כמזלים עשומים (וכאן זה עשוי להיות כסכומים גבוהים למדי), מהות העצמאות או מדרגם תהיה שולית ביחס לכלל היקפי הייצור, ובעיקר מיסמעותו.

דרך פעולתן של ועדות הדיונים, שדה בעית תעסוקתן של כח-האדם את ראשים של אגפי הנהלת תא"י, ביקורת מבטנים ששואב אופי ענייני, אותה פרטו ראשי התעשייה כסיוע אשוי ייטול, כמקצועיים בנחש חסכת באנשים החגים, הולידה גל של שמעות שותאחן: תסנתת והסלת דופי כרעצת התספורים של תא"י טיפל טולקו חרן חיונות. הציג בסני העיצור (בהסתמכו על דו"ח מטי של פקד הפציה דרכים להסלק, והחזרה תודעת-יחיד לעובדים, והמסחים בקריאה: אם תרצו אין זו אנוח) את תא"י באחי-מאד לא שישעיה, פסנו שפחמס מיוון מסוכן: מעטת החזרות כנסת על כמזלים העובדת שנהלת תא"י יוחת כבולה בתחומותיה, לא תסכה את גל התאששות - לאשין, יד לקראת סוף שנת תשל"ג באירועים פוטניים גילמה תשובה רכזי לכל המלפידים: מונוה של התכרח הורח על רוחות תה, מפעלות ישראל אישרה שתי סדרות ייצור (עצמי) נוסחת, המיוסמית על חכונת גדולות כזו זכר המפעל - דרך משל: שישן מנועים - ליעדה יחור

גם אם אין זה לרומם של אלה או אחרים, השאלה היא: כיצד יבוצע המינוי, האם בכחונתו ליועז את הפעל וככר לגרום להתלקחותן של מלכתות-היהודים? או בדבר פתוח, דוגרית? ויותר כהחנה?

שמואל קישלום

שמואל קישלום הינו כוכר ארגון עובדי התעשה הארצי "נבחר ברוב גדול, כמיוכח הנו חבר ביהלחה לאיגוד תפעולי וסמלל מקום ראש עיריה לוד, כשרוננו - מציאת שפה עם, הנהגות, כ.ק.מניסי, יתרונו - בהתאכרותו לבנייתיהם של עובדים בודים באותו להט יהוא מטיקע בפפעל כולה הוא נצא שפת והבנה עם אשר בייזוס וסכור, כי גורל הפעל הלוי לא כבעט במידת ההבנה שתחברו בין נציגות העובדים לבין באי כה הנהלה, עסע העובדה שלא התקיימה בתעשייה האווירית, כאן חיוסדה, אפילו "ביתיה אותה - מוכיחה קבליים ועדה את הישיבה.

העובדה ששמואל קישלום הינו איש רס" - איה מוגעת בפפעל, היספילתו של עתון כסיוס יעובדה זו - הינה כחונת ומו לאו.

נציגות העובדים אינה אוזיכה לכאבק הכחונת, רבים מהפעלים סבורים כי גם להם יש מה לומר בנדון, אם בתחילת המאבק נטחה הנציגות כולה לצדו של אשר שווייזר הרי כיום הוא נכסה לכלל תפקיד הקשרו כביצית תנאים להיבדלות בין העובדים.

התעשייה האווירית עוכרה תקופה קשה, הרבה דמים - תרתי משמע - הוריעו כאן, האם ייכילו הכוחות הנציים לבצע את שיבול והחב? פתרון התקבל על דעתו אונר ייבוסת המיכך שירותו של אל שווייזר בתעשייה האווירית, חרך ביציע חילוס-גברי כרעצת הנהלים.

כל אחד כהגורבים שתוכרו יכול לתרום להצלחת התייבשה, שדה אשכרית, חיונית והכרחית.

פסח דין: נחושת החלטות לבצע השינויים בתעשייה האווירית

מכל על הערכתם של גורמי תעשה בעולם את, כרעצת הקצפיה הגבוה של תא"י.

מחלוקת לא בשל שיקולים עיסקיים

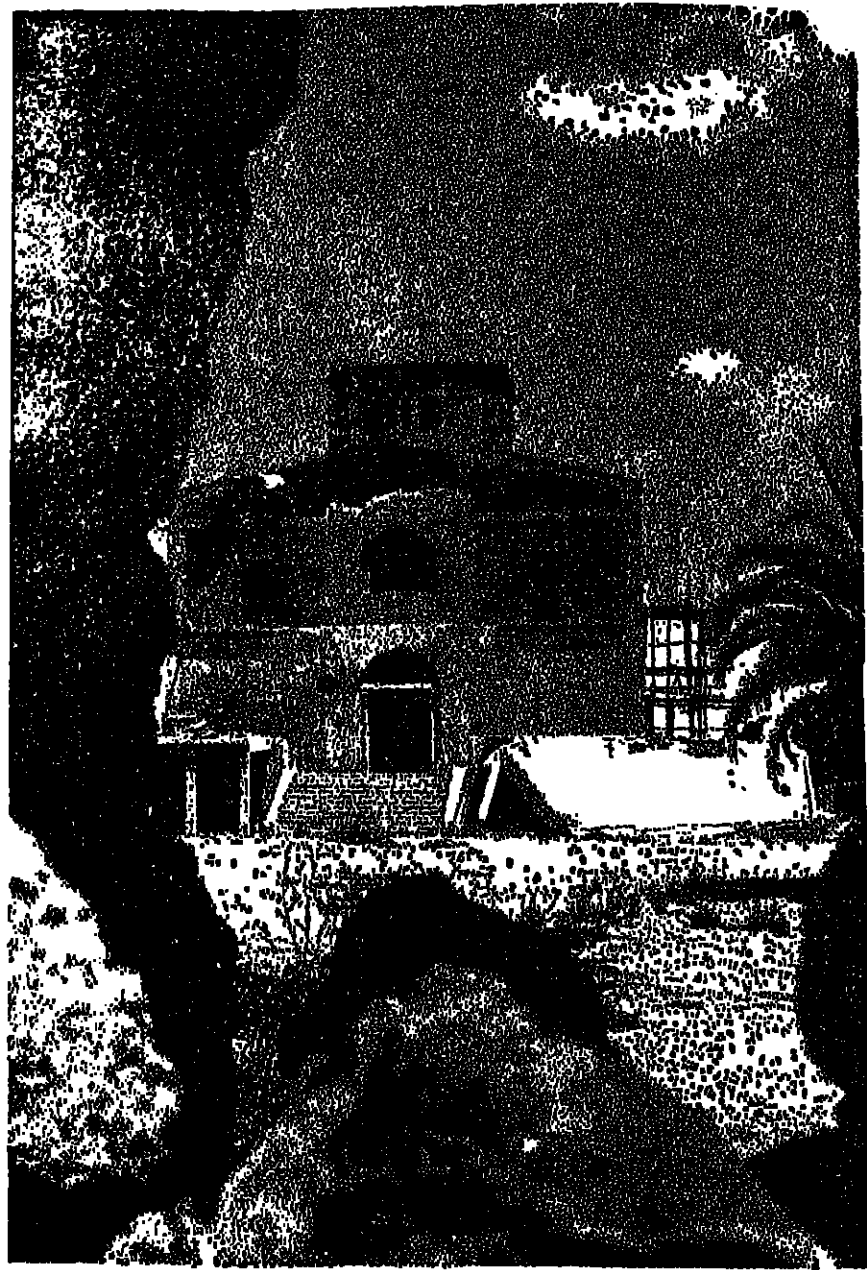
מתוך שרונחיותו של המפעל אינה מוטלת כספס, כמנו התכונות כלשי בנוסח סודי העכדה או סיכוי גום תכרסכים כשיסקות, מניחוח לרלות סיכך ותחלים את נקודת ותורשה העשיות להצדיק חותם אירוד דרסופאלי שאינו קשור בכך כלל, ראשי תא"י אינם מדיכים את המאבק הריסניאלי לשוה שדה השנות על הקונספציה הישירות, או כרסכים אותן בניתוח התיכך להתבצע כשל נקשה רפורמות מלימיות.

קשה לדעת על שום מה עתה מי שטחה לתא"י תולת שניה באמצעי הקונספציות, שכן אין בתחומי משרדי הבטחון - ולמאורה מבקש לכפות על תא"י את וטולקו הוד - אין מי שתולק על הישני התעשייה, שצאנס פתותקים מיוגל תיכן ומכדיניות רכזי-מערך.

ניתן להניח, שהשיקול המנחה את מי שלוחם עתה (מוקף כעמוד 27)

רובעים על מזרני גומאוויר, חם במים וחס בחוף

קאנטארה — עיר ראים ימים רבים

חמחליף חניע סוף-סוף...

לחתלה או לא לחתלה — זאת השאלה

"הילטון" שעל מדות-חטואץ

ירדנו לבוקר ובו מטבח מודרני. חטבה גאה על הארוחות המשובחות. החבר'ה טוענים שזה כיוזבו שאחד כזה עובד ב"חברת-החשמל" ולא טבח ב"הילטון". מרונים את הצמאון וממשיכים לסייר. שני חיילים רובעים על מזרני גומאוויר וקוראים "בלשים".
 "למה לא במים?"
 "שם לא וחס. בחוף מויעים, במים גם נחנקים. כל-כך הרבה משקיעים פה. או למה לא מכניסים לבוקרים מזגני-אוויר? אני בטוח ש"תדיראן" או "אמקור" מוכנים, לכבוד השנה-החדשה, לתרום כמה חתיכות..."
 במקלחת פוגשים חייל באמצע הגילוח. "חובה?"
 "ביום הזה חוקן נדבק לבשר. אם אתה לא מתגלח אתה חוטף מצעים על הפנים."
 בחדר-האוכל חייל בגופייה ובסנדלים מעיון בעתון.
 "מגיעים עתונים בזמן?"
 "יום אחד באיחור."
 "כל העתונים?"
 "כולם."
 "גם, חותם?"
 "מה זה?"
 חס. חשמש קופחת על הראש ללא רחמים. חייל חולף ומסתכל בשעון. "עוד ששה ימים."
 "למה?"
 "לשחרור."
 חסלמן מצלצל. חייל ממגדל-התצפית מתלונן שהמחליף לא הגיע. המפקד מברר. "איפה אבוטבול?" — שואלים.
 חסלמן. זה בסדר. הוא הגיע.
 נפרדים בברכה. "שנה טובה ולחתירות!"
 "לחתירות? איפה?"
 "בבית."
 מרחוק מתגנבים שלדים של קאנטרה — עיר ראים שדודה — זכר לזמנים אחרים.
 ראש-השנה תשנ"ד. במערב של מדינת ישראל אין כל חוש. הגנול רגוע שקט. אפרורי.

במחשבה אין כל חדש

רשמי ביקור חסופים במעוזי תעלת-סואץ ושיחות
..על רגל אחת" עם חיילים המשרתים בקו.

ראש-השנה על גדות תעלת-סואץ.
במעוז העניינים כתמול-ששום
תצפית — תורנות — סיורים —
— שמירה — מיסדר, וחוזר חלילה.
אל המוצב הגענו בצהריים.
השמש להטה במלוא עוצמתה.
החולות מקרינים כאן חום.
מהאסמטל, צרוב-השמש, עולה אד
מהביל ושקוף.

חאח
ישראל
חזיר
צילם
עוזי
קרו

מפקד-המוצב מקביל פנינו בחוף. מרצנים
מ"חצמון" שוברים את שיגרת החאקי.
עולים לעמדה ממנה נשקפת התעלה. המים
כחולים. רגועים. לידם דבר לא נשתנה מאז
ימי לא-יטפס.
מעבר חשני חיל מצרי, במדים חומים, משרד דרכו
באדישות לעבר עמדת-התצפית. לפתע משגוח
בנו. נעצר. מרים משקפת. מבטים מצטלבים.
מרחוק מתנשאות גבעות שהומות
שחורעמו — קווי-הגנה פנימיים. קווי-
עומק נוטה מוסקפה. ים של תיל דוקרני
סביב סביב. החיילים מפלסים דרכם בין
סליליו בזרירות המעוררת התפעלות.
"רובעים בקצה העולם. האם מרגישים כי שכחו
עליהם?"
 "מה-פתאום? אנו מוצפים בביקורים של מרצים
ועסקני תרבות" — משיב חייל מוזקן. "אף-
פעם לא שמעתי כל-כך הרבה תוצאות.
היו מה חבר'ה ממשרד-חיות, או חב"י,
שהטבירו על "הימים-החוראיים".
בקיבוצניק, אימה יש לי. חודמנות לשמוע
על זה?"
 "הכל חטריש" מתערב חייל אחר.
 "למה חטריש? אתה חושב שלאילונים מזיק לדעת
קצת על מסורת יהודית? השבוע היה מה
מרצה על יום, על מאסטיק ואחד
מחונק של ראש-הממשלה שדיבר על
"פער חברתי" וואלקו אוצבריסטה ממשה.
"רובים לשתות?"

זמרים במשקפת לעבר חצר חשני. מבטים מצטלבים.

סוף סוף חמחליף

תשל"ג 1972'3

שביתת המורים
בדטלוג
האולימפיאדה השחורה
תשרי

חשוון
הכוכב
19,600 רוצלים עבור אקדמאי
טבת'

אנחנו מאוחדים
הועידה ה-6 של
מב"מ
אכולו 17 על הירח
שבט

עיסוק חבילה
בואו
ספיר

פיחוח חרולי

עלית המחירים
קציר
המרוץ לגשיאווה

שביתת הרופאים והטלויזיה
ציקור הקאנצלר בראנדט
זאת
DEUTSCHLAND
DEUTSCHLAND
UBER ALLES

הקפאת המחירים
הפצצה האחרונה על
ויאטנאם
אב

אייר
אלעדס
טיול צה"ל בלבנון
23 שנות עצמאות

תמוז
מל בומבידו מפוצץ
הצ'ין הבטחון גורש
אוסלו

אלול
100 שנות התישבות
30 מיליארד סודיים נופלים

חמדת
תשל"ג
תשל"ג
תשל"ג

לא חשוב בני כמה אתם, לא חשוב אם יש לכם עכשיו גריפה או נולת, לא חשוב אם יש לכם סנטר כפול או ראש משולש, ולא חשוב אם אתם שומרים על דיאטה, או זוללים עוגיות. חשוב שאתם חיים, אוהבים לחיות ו"מתים" לחיות, ולא חולמים על המוות.

אם אתם באמת לא חולמים ואם אתם באמת רק בני חמושים, שישים, או אטילו שמותים — מכטיחה לכם גברת קורה לילינפלד חיים ארוכים, אומרת בשיא הרצינות, שגם הזמן וגם הטבע — כל אחד בנפרד ושניהם ביחד — יעשו את שלכם, ומכיוון בקול רם כי בעוד עשרים שנה לערך, יפסיקו בני אדם למות כל כך צעירים ויתנו מארבעים עד שישים שנים נוספות.

מלבד, מה יהיה אורך החיים החדש של הבנאים בעוד עשרים שנה? תכנית לנו גברת קורה גם כמה הפחיתות אחרות — אבל לפני שאגש להשתעשע בהן, אספר כאן עם מי יש לכם בכלל חכמה, מי זו גברת קורה, כיצד היא עובדת, כמה עולה החינוך אצלה, ואיך היא מגלגלת את העיניים ועושה פרצופים.

גברת קורה אם כי היא אותה אשה, שמתגוררת ברחוב גאולה בתל-אביב, "עובדת" דירה — על-פי הנוסח שהיא מסרסמת במדענות חזונית — כבר למעלה מ-5 שנים. היא יודעת לקרוא את חתכי של כל חמי ומי בעולם בכוחות עצמה (והיא נולדה עם הכישרון הזה...), אבל עושה זאת גם באמצעות אש, קליפים, כף היר חול ים, "משוואות", במים משומם, זה לא חולר, עם הקפה יש לסעמים בעיות, ועל המצנח זה לא חסיד מריוויק, בעיקר אם אין בו מספיק קמטים. גברת קורה מסבירה שכל המטננים האלה הם בסך הכל, "אביוור-פור" בשבילה, ורק כשהיא מאד עייפה ולא כל-כך, "בא לה" — היא עושה כמה מעט שימוש. היא איננה זקוקה להם, אבל כאשר מישור מערער על דבריה ומטיל בהם ספק, היא, מוכיחה" לו כי גם באש, גם בחול וגם בכף דיר, "מחשכלות" אותן החזאות.

לפני שלוש שנים, כאשר כתבתי עליה בפעם הראשונה והצגתי לה את השאלה, "מה יהיה בעשור הבא", היא ספרה לי בערך אותו סיפור על אביוור-פור שלה, אבל הכטיחה לי חגיגות, כי בשנים הקרובות יתרחשו דברים מאד חשובים, דברים מאד חשובים לא התרחשו, וזוהי אולי הפסקת האש בווייטנאם, אבל גברת קורה חוזרת ומכטיחה, כי הם עוד יתרחשו וכל מה שהיא אומרת לי ב"קליניקה" שלה, זה מהא אחוז בטוח.

ה"קליניקה" שלה היא אנף קטן בירידה, וכדי לבקר בה יש לטפס שלוש קומות, להקיש על דלת עם כבדה ולחמתין בחוץ חמש דקות לסחות. אתם ממתנים, וכאשר נדמה לכם, כי אין איש בדירה, נוכרת פתאום אשה צבונה וגונדריה — כולה מיטטיקט טבולה בשלושה סטאות מר-גיה — לגשת לדלת, לפתוח אותה לאט לאט, ממש כמו באכזריות, לצאת מאחוריה כמו קוסם, ולרמוז להם לחפסו מקום במרחקו הירידה הפרוורדר הוא בעצם חדר המתנה קטן ואחם תוססים מקום באחד הזכאות, שואלים בלחש מי אחריה, מתכוננים במינים הנפחיות של הקליניקה-הא-זרים ומרגישים כמו במרפאת שיניים: יש סל עתונות, יש מאפרות בשביל העצבים, יש תמונות "מרגיעות" על הקירות ויש ראי גדול בשביל "להסדר": צריך להכנס עייפה ימים!

אדריאן

בנה של קורה, הוא בסך-הכל בן 14 וכבר מנסה לחיות "חירש", בנותיים הוא רק מתרגם.

מכרכים שקט. גבי קורה בעבודה. היא מנגלת ענינים, עושה פרצופים, מתייעצת עם עצמה ומחפשת תשובות. זה דווקא חולק לה, היא "נולדה" עם הנבואה...

ההבעות שור

הרוח מפריעה

בכן אנהוג — כלומר הצלם ואני — יש"בים בקליניקה, ויש שם חור קטן, וארץ הרבה כבי לנות, ופתאום יוצא אדריאן וצפיר (המשמש כמטרי-גמן של אימו) מחדר סטוד, ומסביר לנו בעצבית קלה כי שניים ביחד אינם יכולים להתקבל וזה לא בא בחשבון הסיבה: "אמא, מסוגלת להתרכז בשאלות רק אם אתם אחי" נמצא בחדר, חוץ מזה, מכל אחד הוא גובת שכר סידרת בנפרד, שתדעו לכם..."

שכר הסידרת הזה — שלפני שלוש שנים עמד על 15 ל"י: זכיתם מטרבת הגברת לנקוב בו — מפריש לה כנראה באמת, להורכנו, אחת קשה להסביר מידע, במסגרת של דבר, כאשר העגנו את עצמנו כעוזבאים, היא מזהרת לקבל אותנו הצליחה ל"הורכנו" בכל שאלה ופאלה, וחס"חורה לצמדי לא רע עם רוח הקודש שלה.

היא הניחה על השולחן הבלית קליטים, יעקב מעט חול לחון צלחת שטוחה, וטריבה ברגשי להליק את ואש ולע-שות בת שימוש גבאי: "היום יש רוח ברוץ, הסבירה והיא מאוד מרגיעה..."

היום, דווקא אין רוח — והחורף — דווקא יש ריבש..."

לא, אני באמת מצטערת — התחית את עצמך ונבנית — בחוץ יש רוח והיא מרגיעה לי קלילות את נשתי, את טעוהי — גיטינו לשכנע — אף ישיבה רוח בחוץ, זה רק בדמה לך..."

לי בדמה ד" — נבנית נציגה ונבואה — לי את טעם לא בדמה, אני יודעת הכל, אני לא עושה צלחת חזוהי כדי לדעת אם יש שם רוח, אני לא עושה צלחת לי כאלה וזוהא הכל בעיניים, ושומעת קולות, ומסמירה ומחזרת.

קורה לילינפלד, מגדת-עתידות תל-אביבית, מבטיחה בפרום השנה החדשה חיים ארוכים, ואומרת שיתרחשו דברים חשובים:

- סאדאת ופואצי'ו יודחו ב'1974
- הנשים תלבשנה שמלות עשויות כח...
- עיר מתחת למים!

מאת מרדכי גילת

צילם: יעקב סער

גברת קורה

שאלה: מי יהיה ראשי-הממשלה הבא בישראל?
תשובה: גולדה מאיר.
שאלה: עד מתי?
תשובה: אני מוכרחה לענות?
אני: רצוי מאד.

היא: אני יודעת עד מתי תהיה ראשי-הממשלה בשל-טון ומתי היא תפריש — אבל אינני רוצה לדבר על-ידיך, באמת, זה לא טוב בשביל המוראל של העם, זה לא בריא בשבילה...

שאלה: מי יירש אותה?
תשובה: גם על זה אינני רוצה לדבר, אתה רוצה שגולדלי יתחיל בארץ כראשית גולד? אתה הלא יודע כמה גברלים רוצים לישב על הכסא שלה, אני לא צריכה לספר לך, אז מה אתה מתפלל...

שאלה: החיים עם כדונת אפריקה — יחול בהם שיפור?
תשובה: אם אתה יכול על אפריקה, אז אני מוכרחה לספר לך, שלפני שנה היה אצלי יור לשעבר במכשלה אפריקנית מסוימת, ובדיש לשאול אותו אם יש לו סי-כונים להיות ראשי-הממשלה בנדינה שלו, אחרת לו שאין לו סיכונים להיות ראש כמשה, אבל לשיר הוא יתכנה נחמה, עשיתי אני טיפעת שהוא באמת נמסר לנשיאיה.

שאלה: איזו הפצאה ישראלית חדרים בעשור הבא?
תשובה: הפצאה? יהיו הרבה הפצאות, יגלו תרופה לסרטן, יתגברו על מחלות לב... ויבנו עיר ילונה מתחת למים, זה יהיה דבר יפה ויבואו לראות אותה הרבה חזירים.

שאלה: לפני שילוש שנים הבטחת לי שתוך חקוסה קצרה יתחילו הנשים ללכת בבגדות פה, מה קרה לשמלות האלה?
תשובה: מה קרה? שום דבר, אני אכריזה ואני יר-דעת מה יבאנו אחרת, רק עכשיו קראתי שבצורת התי-חילו הנשים ללכת בבגדות כירטון, ואני אומרת לך שאי נחמו בדבר לשמלות פה, תראה שהם יניחו גם אלינו!

גברת קורה אומרת כנראה באד כחנות, אחת קשה לי להבין מדוע היא כליכר כחשקת להכניס את בנות יר-ראל התיירות לחון פחים נצללים, ולהבהיר לי בצורה טאנית כשתפעת ליחתי פנים, כי כל אופנית ה"מיני-קיי"י ל"בינהן, יעלברו בהרוב הנושנים.

אין לי שום דבר נגד גברת קורה או נגד הפחים שלה, אבל אני מקווה שאין לה כוונות רציניות להכניס כאן שינויים במגו האוויר, אני אוהב שמש, אוהב ים, אוהב גלירה ואוהב "מיני", ובקיץ האהבות האלה הולכות לא רע ביחד: שמלות לעומת זאת, זה לא עניין של אהבה, זה משהו לגמרי אחר, בעיקר אם גברת קורה מבקשת לעשות אותן מפחים.

הידיים

כיו אתה אוחזת בג' קורה את ידך ובדירה השונה מסבירה מה היא בדיוק "קולטת"

וקולט כל מלי רעשים ותגובות, שום דבר לא מפריע לי, חוץ מאותה רוח שדברתי עליה, אבל זו איננה אותה רוח שאתה מתכוון אליה, זהו רוח לגמרי אחרת.

גברת קורה עוצמת פתאום את עיניה, לעתה את ראשה בידיה ומבקשת להציג לה את השאלה הראשונה — ואני מנסה לברר אצלה מתי יהיה שלום במרחק-התיכון ומי בדיוק יביא אותו, הגברת שלנו מגלגלת את עיניה לכל הכיוונים, מנסה, "לקלוט" את התשובה בכל מיני "גלים", ומסבירה שזה יקרה, בעוד עשרים שנה בערך ויחזיק מעמד בדיוק חמש שנים, היא איננה קודעת מי יהיה או נשיא מצרים, ומי יעמוד בראשות ממשלת ישראל, אבל היא בטוחה שאלה יהיו אנשים חכמים ואמיצים, שישבו ליד שולחן אחד, וישתו מבוס אחד, ויאכלו חומס בלעתה עמוקה, ויצטלמו בעתונות, הם יהיו אנשים חשובים.

סאדאת יפול

גברת קורה, "סידרה" לנו איפוא את הש"לם, אבל עד שחור יגיע סוף סוף ועד שיתלמו עשרים השנים הבאות — יתרחשו בעולם עוד כמה דברים מענינים, ואולי אטילו בזמן הקרוב ביותר, אני חושבת שזה יהיה בשנת 1974, היא מגלה, סאדאת יודת מופסידו קול, מלכת אנגליה תפריש וקטינין יפולק מחתי קידו, אני בטוחה בזה.

ועוד משהו: "סאדאת יהיה הראשון שיפול, תחנת במצ"י-ים תפיק קטנת וקטס, איתו נגלל חרשית מתחיל לעשות תרבה רשע בדיקת כמו נאצר, אני לא רואה כריג מלחמה באופק, אבל הגנרל חוה יחיה מסוגל לעשות הרבה דורות, הוא יהיה שוויצר גדול."

מאת יוסף באשי ורות סגל

גיטת מונטה, אילן תורן, יוסף באשי ורות סגל ב"סטטוס קוו ואדיס" מאת יחושע סובול בבמיון של עידן שביט - עיצוב בימתי מעורר.

ולשון יצחק המנוחה והמקורי
לחלל חלל קורבן מרובות
קידומה והיא האמיל על
מריגה מרובות והיא
שורעלר בוגיאטורדי
1999 אל

מזה שנים מספר עוסקים כל הסמוכים אל
צלחת התיאטרון שלנו בטוטר-תיאטרון: יש
לנו או אין לנו מחזאות מקורית. מנסים לסמן
תוצאות ולהתנבא, על סמך הצלחות ואו-כש-
לרנות עבר, על סמך קריאה או סתם הכרות
אישית עם מושכי העט עבור הבמה הישראלית
— אם יש, אם לא.

דומני כי החל מן השנה, שיה עתה משכה שובל שגלחה
מבקר לשער הנגד, ניתן לומר בוודאות, כי לא יד המקהל
או התופעה התיאטרלית היתה שורש הצלחת השנה החדשה
לפת בשטח המחזאות המקורי, קו של עליה המתמזג וחלף
לאט — אבל בהחלט בשורה.

כרלאכרלאכר

בשלון
לרוב

זה שנים שאנו עדים בצדו של המחזאי
הכמעט טוטאלי בשטח היצירה התיאטרלית שלנו. בחברות
התיאטרליות ניסים אלונים, כחוזאי ובמאי של עצמם, בלט
משכמו ומעלה בהצגותיהם, מחזאים אחרים, עתים קצרו
הצלחת, לרוב בשלל, אשרי, כאשר גיטרי לתחת על פסה
המחזאי חוק, נראה לי שיש סיבות סבירות והגינות לה.
בעוד אמנויות אחרות ישראליות, כגון ציור, ספרות (ובי
קשת לחוכמי שמות של ענקי ספרות שקמו לנו...), כגון
מוזיקה (אמנים יוצרים ואמנים מבצעים), יכלו להתמודד
עם רמות בינלאומיות ולבוא בקהל, כאשר ערכן גבוה
לטוב או לרע, לא עלינו סימן התיכיר של הלאום, כי אם על
אחריות האמן בלבד — הרי שבשטח התיאטרון, שרונים
היינו בסיגור ניכר.

חמד דיבורי אצלנו על הקציבים לעידוד המחזאות החדשה
קורית. ראו בכשלונו הנפשי — מס אותו חייב התיאטרון
ומשרי-ההידגדג והחלבה, לשלם עבור העידוד הזה. ואם
ישוב להשוואה עם ארצות אחרות, דומני, כי ניתן למצוא את
שורש הבעיה לפיגוריה של המחזאות המקורית בכך, שאין
כמי יאטורון חזק ונושם, קודם כל מן המסורת. מסורת
התיאטרלית בשטח המחזאות לא היתה לנו. לא מן הגולה
ובודאי שלא מארגנו מסורת המסורת בכל שעה ושעה של
בניית ושישית. הרובי בא לביטוי הן בשפה הכתיבה לבנה
הן בשפה הדיבורית הן בשטח המשחק — לא היתה כאן שום
צמיחה אורגנית, אלא מעין "יש מאין" — ותחזאות בלי
טוח לעיני כל.

שנה זו ראיתי אישוא, לדעתנו, לציון מיוחד. במינו
התיאטרון אחד — על שני זמנאים — ראוי שיהוללות
המחזאים החלל ליגור בו מקרקע שעובד: כראוי ולכן אין

זה משה שלמינו תנובה בהחלט בלתי מבוטלת מן הבחינה
האיכותית והכמותית של השנה.
תיאטרון היפה — הוא ששעה רבות, ולא מן השנה, אך
השנה הוא חלל קורבן מרובות. מרובות את הישגיו. הפיגור
לעידוד המחזאות המקורית (איתה דיברתי קמה בשעתו
ה"מית השקט" בהחלטה של עורך קוטלר ואמנון בפקין),
הפכה לבמה אשר לטותה יש לזכות את השורות שפוצצות
המקוריות. מתברר שכאשר נותנים, לאחר שנות חיפול
והשקיה — מבשיל הפיר, ואין זו מתם נקיעת לשרן מליצית.

ביטויאמת למצוקה

"סטטוס קוו ואדיס", מחזהו הדוקומנטארי
של יחושע סובול, בבמיון של עידן שביט, היה צנוע
בהיקפו, כמעט נזירי, ועם זאת מהמם בכוח השפעתו הברי
מיו. הוא הצליח לעורר וויכוחים ציבוריים, ואני מרשה
לעצמי לקבוע, שאילו הית שייך לקטגוריה של חכשלות
האמנונית, לא היה נוכח שידובר בו כפי שדובר. רק עיצוב
במיון זה מעורר (וזהו שער מאלף על השפעתה של
אשתיאמת על הקהל), עשוי היה להביא להשיבה אידאית
גם, ואצל חלק גדול מן הציבור — אף כאובה, אגב, לא
נול להכנס במסגרת רשימת זו לציון שמות שחקנים
מטיינים, ועם הסליחה, עם זאת, ברצוננו להדגיש שכל
ההצגות אותן בחרנו להזכיר, בייחוד הצגות היסוד, נעזר
על רמת משחק גבוהה.

אירוע השנה, הפתעה — גם היא צנועה היקף, אולם
נטייה של ממש, התרחשה שוב על בימת התיאטרון התיאטני.
ההצגה, "אנשים קשים", מאת יוסף בריינסקי, העלתה בצורה
רעיונית, קומית מביכול ומראנית ממש — גורלה של
אנשים "קשים", סיפור על מצב קינקרטי, מתוכו מפצצנים
מצבים אנשיים לא ה"מקומיים", לא מקומיים, כי אם של
כל מקום וזמן. מצוקת בני-אנוש.
אינני רוצה לנקוט בלשון סומליטיבית, ואסתפק בואת
שלי אישית נראה, שזוהי הצגה שאסור להמציא. ואם
נשוב לתיאטרון היסוד, הרי שאין לי ספק שההתמודד
שיטת השחקן, נטיון בלתי מוסס להתמודד עם חומר מקורי
שעדיין לא העלה בתיאטרון אחר, הם שהביאו לתוצאות
השנה הברוכות.

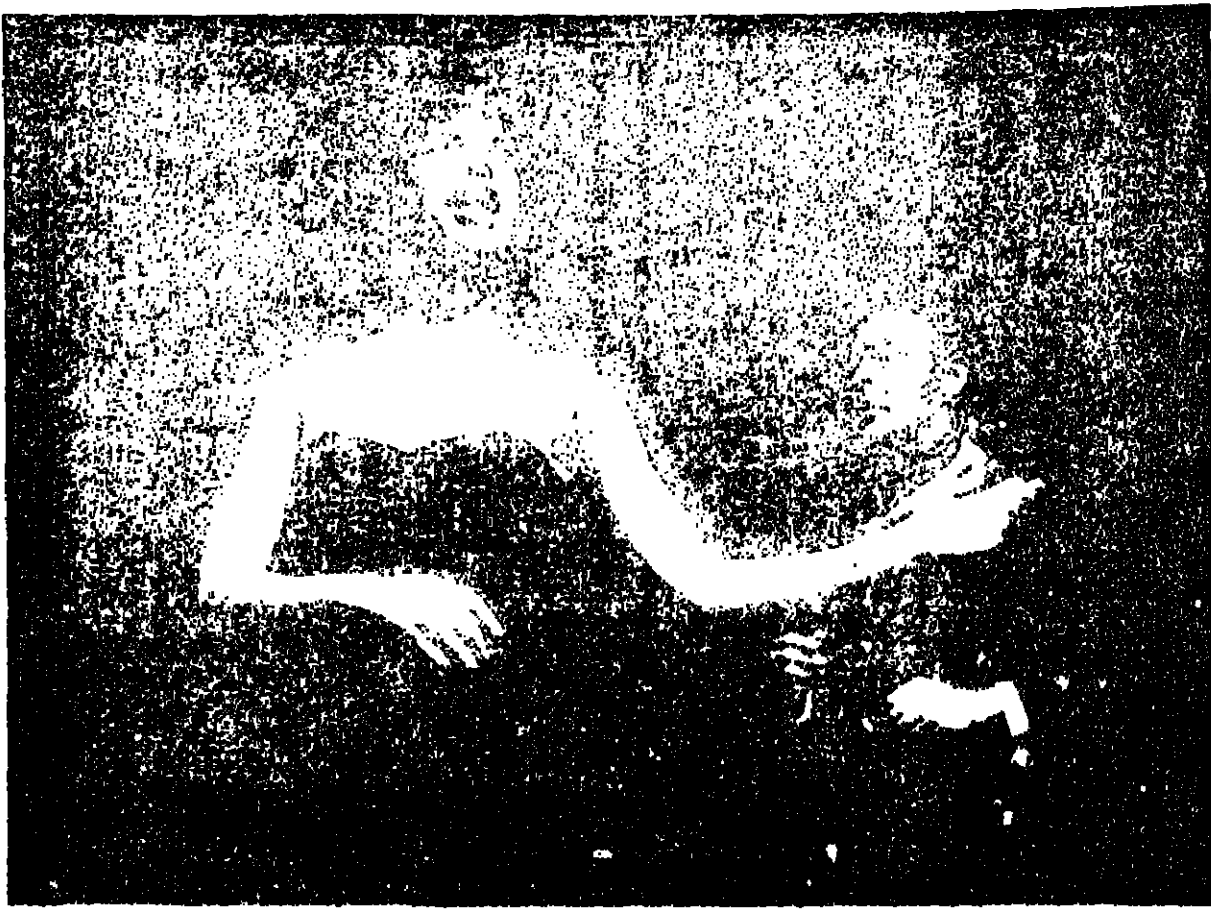
יוסף בריינסקי ויחושע סובול זכו לעבוד עם תיאטרון
שהייתם לחומר אותו העלו במלוא כובד-הראש. דרכם של
מחזאיו של חנוך לוין אל הבמה כבר יותר, משומששת
קלה, מאחר שהוא קיבל מעין "לגיטימציה", הכרה מס'
עצמית ואולי אף חברתית (אחרי תורה דה-לארונה" בה
ספט).

לאחר מחזהו, "חמץ", אותו ביים עודד קוטלר (גכון,
גם כן בתיאטרון החמץ), אשר קצר הצלחה, ביים חנוך
לוין את מחזהו, "יעקבי ולידונגל" שהופק בתיאטרון
הקמארי בשיתוף עם מועדון "צוהא", דיבר אל לב או-
דיו, זכה לביקורות נלהבות. מעל לכל ספק — הבימוי
המשחק — היו משכנעים והיו למלאכת אמנות ומחשבת.
אשר לכתיבתו של לוין, חלוקות הערות. אינני נמנית על
אחרים, אך לא אתעלם מחזות-הדעת הטובות. כחצנה
היתה שלמינו הצגה שבוצעה בצורה נפיה, נכונה, אמיתית.
מיו שלעיתים חזקות אנו חוזים לראות בתיאטרון הישראלי.

שירה על הבמה

ואחרון — כמאמר השגור — חביב ניסים
אלוני. ניסים הית ונשאר — לדעתי — קוסם התיאטרון
שלו. "שעיר אחי לעזאזל" עובל בקושי על-ידי המבקרים.
היו שטענו ש, המלך הוא ערום". לדידי, תיאטרון בו נוגעות
דיו של ניסים הוא תיאטרון אמיתי. לא בכנס כאן למרטי
עלילותיו הסבוכות. לדעתי, ניסים הוא שירה על הבמה
בהחזות הטיפוחית, במצגות הקורקטיות, בחברות ה-
משטטיות, עדיין אין לו את דרוגמא ב"שוק המקומי". כמובן,
קצת המצע ברשימת: סיכום זו מלהבנס לניתוח פרטים
מדויק.

שנה זו, היחל שנה ראשונה בה ניתן לומר בשם מלא:
קו יש לנו תיאטרון מקורי, במח ישראלית העומדת על רגליה.
יחזר מאת. מתוך מלוא ההפקות התיאטרליות של השנה
(כל תיאטרון נחמד — מקוסר שלנו חעלה בי-ס הפקות),
שחיו שיעמם חולטיל שממון על הקהל (וזהו הכללה
ועם כמה חריגים — הסליחה!) בלט ברמתו דיוקא המחזה
הישראלי. לא נזכיר כאן — מדעת — את חכשלותה
אשר גם הן לא חלרו, או את התשוקה הקבוצתית אשר
גם אם יצרנו הצגות מעניינות, איננו רואים בהם ציון דרך
לתיאטרון (כמו, למשל, "קול קרא ותלכתי", טוב למות
בזר. עצמנוי החירות) מן האספקט של המחזאות המקורית.
השנה, אשר עמדה במימן של הנשמה למחזאות החדשה
קורית, סינתזה מקום של כבוד ליוצרי המקומי. לא עוד
מקרה ספרי (בלישון נסה כמובן) המבקש המיתה: אלא
מקום בשורה הראשונה. ותיאטרון חזק זה, הוא הראוי
לפני ראשונים של אחרים. ואינם מרשים מן העדירה
היות האופי הקריאה במשימוריה בצורה הנכונה, הידועה
להפוך מן ראוי לתיומור הבימתי שלנו. לשנה "חריש"
הבאה עלינו צמיח ייקשת עליה להרפיק את השנה קוד-
מח בשטח זה. אולם נרות ככל עכ — שלא וזהו זה
מקרה שנה, כי אם דדיהמלר המהולל מעלה חלף

תיאטרון אמיתימכל בת-אדם ושמעון בר ב"שעיר אחי לעזאזל" מאת ניסים אלוני ובבימויו —

ניסים אלוני — שירה על הבמה

עודד קוטלר — מנחל התיאטרון (בה"א חידועה) של השנה

"טיפולים אחרונים" מאת א. ב. יחושע בבימויו של עודד קוטלר עם ווסי ידיו ואמנון מסקין — פתח שנה חדשה למחזאות המקורית!

ה היתח מסעדה נחמדת,
תחנה של הילדה,
וכונת ליד הכביש הראשי חפה-חל'אביב,
כפריותי.
אחרים בנשף,
קנים החזורים המצננת.
ה משמית בכופות אפירות וסחם ציפורי לילה
ביעו כאן את רעבונם בפוקיין טוב
התקין המיוחד, המתוק,
היה מוסד נחמד. מלצרים חייכניים.

שימו לב למיכאלו

ישג אם באמת "טוב למות בעד
 " (על כל מנים מוטב בעד עצמנו
 מקום משהו אחר...)
 חרי שראית את ההצגה והמחזה
 של רונן חמוצני עתה ב"ונווה"
 טוב לראות קבוצת בוגרי בית-ספר
 חינוכים לעצמם מחזה,
 אהרנים אמנותיים, כפי שעשו
 בזה דליה כהן
 בי ומיכאל ביטר
 ת על בימה שלנו את התנועה
 עולם — משחק טוב ובימיו מבריק,
 מחזה לא-חשוב ביותר
 במקצת ביציות ראשו
 מותו מעל עצמו.

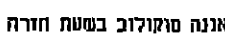
כמו שזאנו בשיר.
 הכסף חקקל את בני האדם —
 ואות הפנקייט.
 שלום ולא להתראות, פנקייט! נחמדה.

ואננה חודרת

ב י ט ר ,
 את המושע חמוצי פוקס,
 תשומת-הלב בבמה תכונות מישחקיות,
 ימים רחוקות תמצא אותן
 ון שתעזוב-הגמר של בית-הספר
 "סריח" בידיו יש בו, במיכל זה,
 הקשיב למרסר,
 מות לא יוצ מה זה יאמר לו,
 כל בתכליתיות מעשית עניינית,
 גות רגש",
 שמשחו לא יגיע לצופים.
 יצח בן 11.

מי חובש קרבי,
בית-צבי" בלי לדעת בבירור
טרון זה הייעוד שלי.
האחרונות בבית-צבי היו החשובות.
אלי באמת את מלאכת השחקן
מורי —

החזות המיוחדת הטבוע ביצירותיה של
אננה סוקולוב,
אשר עבדה כבר בישראל למנו 15 שנה,
כאשר יסדה את "האטרון חילוני",
ממנו נצאו רוב הרקדנים
המודרניים המקצועיים שלנו,
חבר המיוחד המציין את עבודתה
חריזת שפע הידעיים הגדולים,
החזרטים בזרוע,
אננה איננה מאוחרת כוראוגרפית
האחרונה את התנועה השוטפת,
האורגנית לשמה.

דיב ודוד ברומן
בית-הספר — מספר מיכאל
מרצ בעניני השחורות,
ט.
תעבוש שונות.
להמשיך בעבודה זאת
טרובוציות
אילן זרזון את "טוב למות"
יש כבר משפחה
לאחות מוסמכת)
שה.
ולגל מיכאל ביטר.
וירושם.
חוק.

[illegible]

דפני כמה ימים התפרסמה ידיעה על "שדמי קבוצות" ותחלתו זה מכיר לי שהעניקה הודעת אינה נעצרת אפילו עם מחר. אם אינך נחשב ליהודי עלייך אנשי ה"חברת קדימא", אם ח"קבד ישראלי, אם אתה נחשב ליהודי בעינינו! אין לנו מנוס מפרסום מתחיל, מקצועי, חסר האסתטיקה המינימאליסטית המודרנית מסקס מכובד. נעקשוקס קופות צדקה. חוזר שאף פעולה זה כללה נושא רגיש זה תכנצת הבחירות שלא מחזיר רק ינשואין אורזיזם? מי צמיע לזנעק חזק בדבר קבורה אורזיזית.

יחיה (קולות למדי) בעברית בבית-כנסת לשעבר
החדר התיאטרון,
"איסט אוד" כי לונדון, חביבה להיכרות
שם בחור תנח"ים שיש מאחורינו בשעת החצונה
עורב בחר התמאור
עונשנה במאצנים מועטים והפסק
למלא-כלים תואמנו מרשמות,
ברחה לו משה וסמן להציג את עצמו
מפני, כי הוא צויר שצא את התמאור
ממנה התפלתו.
וזו שותרים ויבש משה בלונדון,
שם יצא להשתלמות אחרי סימום את
בגדאלי" בירושלים.
ולכן זה לבחור השחרור הזה! אפילו
שוקו התמאורנים האנגלי המוצק, יל
מבונות רבות. עקבה תנוכחית ויחה עליו
בעצם 6 המאורות לאמורנו ובאטלים,
לכל דבר על הציגו הראמטיסו.

ואלו חומות לעצם הממורה והכלשות
 בלבד חשש של התלחפה הונדדת של
 "רויאל בא לט"
 אותה ראו חקי בארץ.
 "הבוראונדאן יתיה בוב סמית,
 ורשא מחולל יתבי, דוד ויונות, העתני
 דמות לחסות דמות מזמרת -
 את מילכ בשלשול. שבועת את המלחין
 ארולד מיט סלכות את הפקידן של
 כל למלעם העבירות דווקא"
 ספר לו משה, הנמצא עתה ב"הוספת מולדת",
 חאפס דרבים שהשתכל בהיאסרון השוראני
 של חירבה לעסק בממורות, להיאסרונים
 טנים. לאחרונה נראתה הממורה של בסיסניאל
 דינבורג, בהצגה "תופנים בליזה"
 בדרסט.
 במבא כולח, חרקה ורצחצת,
 בוכסום כפולכ בעיתונות ובחם צוורים
 של גירור גרוס, שבסגנון רישומיו
 עוקצניים עמק משה את
 עליו הממורה התלת-מימדית.
 מבא שראית מעבודותיו הרשומות, שנוסף
 רצוני ביותר לשורה המרשימה של
 ירי המורן ושראליים כמו אריח נבון,
 חקרון ודוד שריר.

הפרדה של חתך חתך

[illegible]

מעשיה אוידית?

(סוף מעמוד 5)

בראשי ת"א, אינו מעוגן במציאות העיסקית של הממשל אלא רחוק לעגלה אחרת. בסני עגלה זו חוששים רבים מהתגובות, ולא חזמה היא שעיקר הלחץ המופעל על החנה לחקשית עמדות, מקורו במנהלי מחלקות ואגפים, אף לאותם עליהם. (מצד איש משרותיהם בידי ספאן. שיכר למפעל), גראח ממשל למדי.

אין רע בכך — ואין בעבר לא נהגו לחלוק על-כך.
 ב"י יוצאי או משוחררי חיל-האוויר ימצאו מקומם בש-
 האזרחי (כדבר טבעי) בתא"י. אולם חקירטיריון: עמד
 דגות או תפקיד אותו מילאו בחיל האוויר, אינו עשוי לשמ-
 רובה להיותם פונים על צרכי תא"י.

השיעורים השונים המועלים בשעה זו — כסופל יא
ממניווי הצפוי של הוד — דוגמת סיטורי עובדים, גיו
לעפי תאגף האורחי, ערעור הקאופרצית בין התנהלה ווע
עובדים, ואחרים, ממחישים היטב חלקי רוח בקרב עובדי
שיתותאנים ודיוים שישעו בו את הציבור ללא יסור.

קים ויכוח לגיטימי בתחלום — בין ראשי תח"י לבין
מסמכונים עליהם, בדבר אופן העבודה המשותפת של חדר
בבכיר, והסמכויות של כל ממלא תפקיד בו. קרוב לחדד
מסמכונם, ועדת כוכב"ל שיוצגו בבכיר, עשויות לחזור
על מהלוקות קונספטואליות בניגוד זה, ואם חדרים כל
מהלוקות זו תתחדד מאד בימים האחרונים, הנה נבין

מממשלה במתכונתה החדשה לאחר הבחירות.

[illegible]

* קיימת חסדרה ברורה של המערכת החשבונית (שעות)

יום א' — 30.9 | יום ד' — 3.10

07 סטנולוגיע 11
08 לען ספרות ב' -
סריה בר
09 אנגליה 11
10 וורוואר 11
11 אנגליה 11
12 טעג ר - יציד און
נעס 11
13 צוהליה 11
14 אלברעג 11
15 חסבן 11
16 אנגליה 11
17 פערטע 11
18 יאסער שוור סט 11
19 אנגליה 11
20 נקודת העמדה (פרט)
21 טעגער שוור סט 11
22 תורה החשש 11

ס ב' - 1.10

01 אנגליה 11
02 גראסטיק 11
03 סטנולוגיע 11
04 יאסער שוור סט
05 יאסער שוור סט
06 יאסער שוור סט
07 יאסער שוור סט
08 יאסער שוור סט
09 יאסער שוור סט
10 יאסער שוור סט
11 יאסער שוור סט
12 יאסער שוור סט
13 יאסער שוור סט
14 יאסער שוור סט
15 יאסער שוור סט
16 יאסער שוור סט
17 יאסער שוור סט
18 יאסער שוור סט
19 יאסער שוור סט
20 יאסער שוור סט
21 יאסער שוור סט
22 יאסער שוור סט

י' - 4.10

01 יאסער שוור סט
02 יאסער שוור סט
03 יאסער שוור סט
04 יאסער שוור סט
05 יאסער שוור סט
06 יאסער שוור סט
07 יאסער שוור סט
08 יאסער שוור סט
09 יאסער שוור סט
10 יאסער שוור סט
11 יאסער שוור סט
12 יאסער שוור סט
13 יאסער שוור סט
14 יאסער שוור סט
15 יאסער שוור סט
16 יאסער שוור סט
17 יאסער שוור סט
18 יאסער שוור סט
19 יאסער שוור סט
20 יאסער שוור סט
21 יאסער שוור סט
22 יאסער שוור סט

ועבודת התלמיד, עבודת הלימוד וכדומה, מסוננים בדיקנות אידיאליים ומימסים בהתאם למריטקיות (השונים) של האדם. המערכת לחיטוי פלגלי, או לשלפוד האדם הזכאי את האדוויו וליהפך, אלה הן שתי מערכות נפרדות המאזן את כל אלו או רק בתחומים מסוימים ובהם האדם הכשרה.

מחור שחששתיים האדוויו לא הוכרזה (לעורר מימון) ומסמלת מאחור, מאחר שאינה עונה על קריטריונים מתאי-מאמר, וזכה בהלואות היתולות להפליסל מימנים, היעני בריות של 6% שיעור הון העצמי (2013 בכ) יליפון על מחור של 710 מיליון לילי) אינו גבוה ויו, את המעקל במחירי מימנים גורדו.

החוקר דביר העיב תחבולת עסקית, שפרק
הזמנת פיקט (הרואינים) תיקת תחבולת, כי משק
עשיתי שלח הפיקטום של בעה רעבה מבטחנה עצה
עליוש עובדיה. תיקת תחבולת (אם יורה יתח בכלל תחבולתם
הן שוקו הערש) לרבו מוחלואי-מחלה, תחבולת תחבולת
תחבולת עובדיה מן בשעת מפקדו, לעישיה עשיתי עשיתי
התחבולת מפקדו. תחבולת, כי תחבולת של תחבולת
התחבולת, שפיקטום עובדיה או תחבולתם עבדוה יחיה
מן תחבולתה תחבולת, תחבולת תחבולת תחבולת (הרואינים)
של על תחבולתה תחבולת תחבולת, תחבולת תחבולת תחבולת
התחבולת תחבולתם של תחבולתם תחבולת תחבולת תחבולת
תחבולת תחבולתם תחבולתם או תחבולתם תחבולתם.

[illegible]

* קול תחתית ליגור אורז — שקה והא אינער
 יערע למדע — חסיל עכרדו רבול של עוביד (אח)
 עשרה בתיא — קאלע עכרדו און בביתע, "סיר"
 (לחית) שיש קול חזיר, חזירית לשוק וזאחור, מכנה
 ביתחן עכסא חזירית-לחל — שיש, אסיר,
 אכא שטוהס ודאי לא וולל לא קר דרזין בלעס
 שטודרס היגורא האמנוהס ורען ערזין קרוב
 דאי זבוב בייסאל לא קרע דער, ארזי כבר עתה
 (הר), חתרבה, וחסל-סיריג (אשור מוחס עכסא
 שור), אס לא חזיר חסעקע העלאל ביהחוסס ויזערס
 ורען ספר של ספסל — ליגור בנפן עכרד — ספר אנשי
 טגולס, דברו און עכסל: און לו שי חזיר —

[illegible]

וְהָיוּ מְשִׁיבֵי הַיָּם לְשִׁבְתָּם עַל כִּסְאֵם לֹא יִהְיֶה עוֹ אִתָּם.

* קיימת חסדרה ברורה של המערכת החשבונית (שעות)